

XLVIII.

Betænkning

over

Forflag til Lov om smitsomme Sygdomme hos Husdyrene.

(Udgiven af Landstingets Udvalg den 17de Marts 1893.)

Hele Udvalget har været enigt om det ønskelige i, at nærværende Lovudkast, som flere Gange har været til Behandling i Rigsdagen, maatte blive endelig vedtaget i denne Session. Man har derfor ligeledes været enigt i at foretage saa faa Ændringer som muligt i Lovudkastet som det foreligger fra Folketinget. Det har imidlertid vist sig, at navnlig Spørgsmaalet i § 8 om Erstatning, der hidtil har været Genstand for den væsentligste Uoverensstemmelse mellem de to Ting, ogsaa denne Gang ved Udvalgets Behandling fornemmelig har frembudt Vanstuelighed for at finde en Ordning, hvor de forskellige modstridende Anskuelser mellem de to Ting kunde enes.

Sdet Udvalget ganske kan henholde sig til, hvad der i de tidligere Betænkninger er udtalt om hele Erstatningsspørgsmaalet, skal man i Klarhed gøre Rede for Ændringsforflaget Nr. 8, der danner et nyt Grundlag, hvorved man har næret et Haab om at komme ud over den Vanstuelighed, der hidtil paa dette Punkt har været til Stede mellem Tingene.

Medens man har beholdt Folketingets Bestemmelse om at give Ejeren i Tilfælde

af Medslagning, naar Dyret har vist sig angrebet af en af de i Paragraffen omtalte Sygdomme $\frac{1}{6}$ af Erstatningen i Stedet for $\frac{2}{3}$ som foreslaaet af Regeringen, har man derimod for de andre i samme Paragraf omtalte Udgifter's Bedkommende i Ændringsforflaget Nr. 8 vedtaget, at Udgifterne skulle bæres halvt af Statskassen og halvt af Amtsfonden paa Landet og af Kommunens Kasse i Kjøbenhavn og de øvrige Købstæders Kasse, saa længe Udgifterne ikke ere naaede op til 10 Ore for hver Tønde af Amtsrads-kredsens Hartorn og 11 Ore paa Bornholm eller til $2\frac{1}{2}$ Ore pr. Individ af Folketallet i Købstæderne. — Naar samtlige Udgifter overstige denne Grænse bærer Statskassen den overstigende Del af hele Udgiften. — Ved dette Ændringsforflag opnaas paa den ene Side, at Kommunerne ogsaa komme til at bære en Part af Udgifterne, hvad Regeringen og Landstinget stedse har holdt paa, og paa den anden Side, at ikke de enkelte Kommuner under en Epizooti kunne blive i en uforholdsmæssig høj Grad bebyrdede med Udgifter til Sygdommens Bekæmpelse, der ikke blot har lokal men ogsaa almen Interesse. Af det medfølgende Bilag til nærmere Be-